

ОПРЕДЕЛЕНИЕ №50

гр. София,

Апелативен Специализиран Наказателен съд , втори въззивен състав , в закрито заседание на 25 март през две хиляди и деветнадесета година в състав :

ПРЕДСЕДАТЕЛ : ВЕСЕЛИНА ВЪЛЕВА

ЧЛЕНОВЕ: ДИМЧО ГЕОРГИЕВ

ДАНИЕЛА РОСЕНОВА

разгледа докладваното от съдията Росенова в.н.ч.д № 135 /2019 година, по описа за 2019 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 345 НПК.

Постъпили са частни жалби от М. М. С. и защитника му против определение от 14.03.2019г. по н.о.х.д.267/2019г.,по описа на СНС,12 състав. Определението е постановено в разпоредително заседание като съдът е приел, че не са налице основанията чл.249 ал.4 т.1НПК за прекратяване на съдебното производство.

В жалбата от 18.03.2019 г .подс. С. оспорва доказателствата , които са събрани в досъдебното производство като свидетелски показания и назначени експертизи като „негодни“ и предлага по тези причини делото да бъде върнато на досъдебното производство. Обжалва мярката си за неотклонение „задържане под стража“ като изразява становище ,че е незаконосъобразна,грубо нарушаваща правата му и проява на съдебен произвол. Прави искания за гледане на делото в открито съдебно заседание ,прави отвод на трети въззивен състав като предубеден и за назначаване на СМЕ в различна от МВР болница.В жалба от 22.03.2019г. посочва ,че определението е незаконосъобразно и че не е участвал в заседанието тъй като е бил бит два часа преди него от служителите на ГДИН и ГДО,а след това и в съдебната зала. Прави искане да бъде изискан от СЦЗ формуляр за травматични увреждания, който е бил издаден на 14.03.2019г., заедно с цялата документация и записи от камери на пост 3 и видеозаписи от корпуса на Затвора ,за които твърди ,че са записали нанесем му побои.Иска те да бъдат представени на експерт към съда за назначаване на експертиза ,която да отговори дали е могъл да участва в съдебно заседание на 14.03.2019 г. Прави искане въззивния съд да назначи СМЕ за установяване на здравословното състояние на подсъдимия след твърдените побои на 14.03.2019 г и към настоящия момент. Въззивната жалба подадена чрез защитника на подсъдимия се поддържа за допуснато на досъдебното производство отстранимо,съществено процесуално нарушение изразяващо се в несъответствие в датите кога е изготвен и записаното на края на обвинителния акт. Според защитата това разминаване води до объркване на защитата, което се поражда от датата на предявяване на досъдебното производството. Отделно от това защитата намира ,че не може да послужи за правно основание посоченото такова на приложението към обвинителния акт тъй като текста на чл. 232 ал.4 НПК е отменен ,считано от 28.05.2010 г ,а обвинителния акт е изготвен през 2018г.Отделно от това намира ,че е нарушение на процесуалните правила обстоятелството , че в приложението не е записано откога подсъдимия е с мярка за неотклонение „задържане под стража „,както и посочване на свидетел,които не може да бъде такъв поради забраната на чл.

118 ал.2 НПК и с оглед служебното му качество. Счита ,че неправилно първоинстанционния съд е отказал да прекрати съдебното производство като не е приел ,че посочените нарушения относно датите в обвинителния акт не са явни фактически грешки и не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на 249 ал.4 т.1 НПК.Изрично отбелязва, че относно възраженията за твърдените несъответствия в датите прокурора в съдебно заседание се е съгласил с основателността на възражението.

Предлага ако въззивния съд намери ,че посочените нарушения не са отстраними съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 249 ал.4 т.1 НПК ,то тогава на основание чл. 248аНПК да ги приеме за очевидни фактически грешки и да прекрати съдебното производство като определи 7 дневен срок за отстраняването им от прокуратурата. Моли въззивния съд в случай ,че намери в жалбата допуснати неточности да бъде дадена възможност за отстраняването им.

Апелативният специализиран наказателен съд след като се запозна с въззивните жалби и провери изцяло съдебния акт намери за установено следното:

Въззивните частни жалби са неоснователни и следва да бъдат оставени без уважение. Въззивният състав не намира обстоятелства ,които да не са ясни по направените искания в жалбата за да налагат провеждане на открито съдебно заседание с призоваване на страните. Не основателно се явява искането на подсъдимия за назначаване на СМЕ за установяване на същия да е причинено травматично увреждане от охранителните органи на съдебната система.Ако подсъдимия С. твърди ,че на 14.03.2019 г. преди съдебното заседание в СНС е получил увреждания причинени от органите на СЦЗ то следва да отправи сигнала си до МП „Главна дирекция изпълнение на наказанията“ като изиска да бъдат представените твърдените от него налични медицински документи.От протокола за проведено съдебно заседание на 14.03.2019 г. е видно ,че подс. С. е присъствал лично и със защитника си като е твърдял ,че е бил бит преди това ,но е имал лепенка на челото. Видно е също така ,че в предходно заседание е била назначена СМЕ за установяване на здравословното му състояние,но два пъти е отказал да бъде прегледан.При наличие на тези обективни данни въззивния съд намира ,че искането на подс. С. за изследване на здравословното му състояние е неоснователно ,а при наличие данни за изменена мярка той би могъл сам да организира прегледите си за да установи какво е състоянието му към момента.

По отношение на възраженията относно „мярката за неотклонение „ е видно от доказателствата по делото,че е била изменена с определение №39/14.03.2019 г по внчд № 110/2019 г на АСНС в „подписка „ , поради което настоящия съдебен състав не дължи произнасяне.По отношение на направеното искане за отвод на трети въззивен състав на АСНС същото искане следва да бъде оставено без разглеждане тъй като всеки член на съдебен състав следва сам да прецени дали са налице основанията на чл.29 НПК за да не участва в разглеждането на конкретно дело.

Неоснователни са възраженията на подсъдимия по доказателствата събрани в хода на съдебното следствие и срещу повдигнатите обвинения по чл. 325 ал.2 НК , и чл. 108 ал.2 НК.За първите от тях се твърди ,че нямат нищо общо с обективната истина,а за обвиненията като неоснователно. Тези обстоятелства не могат да бъдат определяни като съществени процесуални нарушение,защото доказателствата подлежат на проверка в хода на съдебното следствие съгласно принципите визирани в чл.12 и чл. 13 НПК, а установяване съставомерността на повдигнатите обвинения с краен съдебен акт.

Неоснователна е жалбата, подадена чрез защитника на подс. С. за допуснато съществено отстранимо процесуално нарушение на досъдебното производство ,което е довело до ограничаване на процесуалните правила. Да действително в обвинителния

акт са изписани различни дати, а именно „Обвинителният акт е изготвен на 18.07.2018 г. в [населено място] „, е последното изречение от процесуалния документ на СП. Срещу подписа на изготвилите този акт прокурор е поставена датата 2.08.2018 г.. Делото е внесено за първи път в СНС на 3.08.2018 г., а н.о.х.д. №267/2019 г. е образувано на 17.01.2019 г. тъй като присъдата е била отменена с решение № 1 от 15.01.2019 г., на основание 334 т.1 НПК и върнато за ново разглеждане от друг състав на съда. Видно от протоколите за извършени процесуални – следствени действия в досъдебното производство т. 8 на подс. С. досъдебното производство е предявено на 1.08.2018 г., заключителното постановление е изготвено на 2.08.2018 г. Съгласно чл. 235 НПК делото се изпраща на прокурора след окончателното приключване на разследването. Ето защо посоченото като нарушение от защитата е техническа грешка, която не нарушава правата на подсъдимия, не създава съмнения относно извършените процесуално следствени действия и не е основание за прекратяване на съдебното производство. В този смисъл изложените доводи на първостепенния съд са правилни. Не ограничава правата на подсъдимия и неточното посочване на основанията, поради което е изготвено приложението към обвинителния акт, а също така отсъствието в справката на данни откога е мярката за неотклонение. Последното обстоятелство подлежи на контрол от решаващия съд и при постановяване на съдебния акт по същество. Правилно първоинстанционния съд е дал отговор на въпроса за това, че явна фактическа грешка, която подлежи на отстраняване е тази която засяга обстоятелства и факти подлежащи на проверка в хода на съдебното следствие, защото се отнасят до обвинението или обвиняемото лице. Предвид изложеното Апелативен Специализиран Наказателен съд, втори въззивен състав, на основание чл. 345 ал.1 НПК

О П Р Е Д Е Л И:

Потвърждава определение от 14.03.2019 г по н.о.х.д.267/2019г.по описа на СНС, 12 състав.

Определението е окончателно .

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ:1.